

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΑΚΟΠΟΙΩΝ

ΠΩΣ ΑΓΑΠΟΥΝ ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

Η παράξενη ξέρευνα τοῦ ἀστυνομικοῦ Πιέρ Φορεστιέ. Οἱ τρεμαχτικοὶ νέμοι τοῦ ὑπόκειμου. Τὰ εἰδύλλια τῶν ἀπάχρων. Οἱ πλατωνικὸς ἔρως τῶν ἀπατεώνων. Οἱ εὔτυχεις φίλοι τῶν λωποδυτριῶν. Η κατυπληκτικὴ ιστορία τοῦ «κεφτεροῦ λεπιδιοῦ». Γιὰ ποιὸ λόγο πέθανε ὁ τρεμερὸς ἀπάχρης «Σοσό» στὴν λαιμητόμο. Τὸ τραγικὸ εἰδύλλιο τοῦ Πώλου Σουλίε. Πόσο στοιχίζει ἔνα ἐπιθανάτιο φίλημα. Τὰ

ναὶ κάποιος «Σοσό», ποὺ ἦταν ποὶ γνωστός μὲ τὸ συνομικόν του, τὸν δολοφόνων κι' ὁ δάσκαλον τους. «Ηξερε ἐκατὸ τρόπους γιὰ νὰ υκτώνῃ ἐναὶ άνθρωπο». Μὰ ποὺ φημισμένος ἦταν τὸ κόψιμο τοῦ λαιμοῦ. Ο «Σοσό» πλασίαζε τὸ θύμα του καὶ πρὶν προλάθη ἐκεῖνο νὰ ὀπισθοχωρήσῃ, ὁ κακοπόλις τοῦ ἑκούσιο μὲ τόπη ἐπιτελείσθη τὸ λαιμό, ὃςτε δὲν πρόφταινε νὰ βγάλῃ οὐδὲ μιὰ λέξι. Κι' αὐτὸς ἀδόκιμοι δὲν εἶχαν καταφέρει νὰ γιλτωσοῦνται πάτη τὰ χέρια του. Τὸ πό τρομαστικὸ θύμας ἦταν ὅτι «Σοσό» ἦταν ἀσύληπτος. «Υστερὲ ἀπὸ κάθε ἔγκλημα τοῦ ἔξαφανιζόντων καὶ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ. Μάταια ἡ ἀστυνομία φυλάκεις τοὺς συνεργάτες του καὶ τοὺς γυναῖκας του. Δέν ἀνοίγαν τὸ στόμα τους. Ο «Σοσό» ἦταν ὁ «βασιλεὺς» τους καὶ δὲν ἔννοούσαν νὰ τὸν προδώσουν, ὅσο κι' ἄν τοὺς βασάνιζαν.

«Ολοὶ τὸ Παρίσι φυσικά εἶχε ἀναστατωθῆ. Στὰ μιούζικ-χώλ μάλιστα ὁ διάφορες «βενετέτες» τραγουδούσαν διάφοροι σατυρικά τραγουδίσια, στὰ δόπια κορύδευαν τὸν διευθυντὴ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ τοὺς ἀστυνομικούς. Οἱ ἀστυφύλακες λοιπὸν πήγαιναν νὰ σκάσουν τὸ τακό τους. «Ετοι εἶχαν τὰ πράγματα, διὸν ἔσφικά ἔνας ἀπὸ μύτους εἶχε μιὰ ίδεα. «Ηξερε ὅτι δὲν προτιμούσε ἀπὸ δλες τὶς φίλες του μιὰ δωματιού μικρούλα, τὴν Μαρί. Αὐτὸς τὸ κορίτσι ἦταν ἡ ἀδυναμία του. Τὸ παρόντα δὲ ἦταν ὅτι η Μαρί θεωρούσε τὸ «Σοσό» ὡς ἔνα τίμιο ὄντρωπο, ποὺ ἐργάζοταν γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸ φωμὶ του. Γι' αὐτὸν τού εύλογη ἐμπιστοσύνη καὶ τὸν λάτρευε σὰν ἀγγελο. Σκέφθηκε λοιπὸν ὡς ἀστυνομικός να πάση αὐτὴ τὴ μικροῦλα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι κάτι θὰ ἔξερε γιὰ τὸν ἔγκληματος. Πράγματι, η Μαρί συνελέγει κι' ὑποβλήθηκε στὰ τρομαστικὰ βασανιστήρια. Μᾶτις τὸ διάτυχο κορίτσι δὲν ἔξερε τίποτε. Εκλαγεὶς διαφράκτων καὶ πρακαλόπισε τοὺς ἀστυνομικούς νὰ τὴ ληπτοθίσουν καὶ νὰ μή μη τὸ σκοτώσουν.

Η ἑδησὶ τῆς συλλήψεως τῆς Μαρί εἶχε γραφεὶ βέβαιας στὶς ἐφιμερίδες. Ο «Σοσό» ίδοιπον τὴ διάσασσος κι' ἔγιε εἴξω φρενῶν. «Ἐστειλε ἔννυνον τὴν ἀπειλητικὸ γράμμα στὸ διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας, στὸ δόπιο τοῦ δῆμος δὲν ὅτι δὲν ἔφενεν ἐλεύθερη τὴν ἀγαπημένη του, θά αἰματοκυλούσε τὸ Παρίσι! Κανεὶς δὲν τὸν πίνεψε. Σωτόρος δὲ ἔγκληματας πραγματοποίησε τὴν ἀπειλὴ του. Κάθε νύχτα σκότων κι' ἀπὸ ἔναν ὄπουσόν τους πέτε τοῦν θά τοὺς ἀπασχολούσε.

Οι ἀστυνομικοὶ δόλαροι οἰκανοποιοῦσαν αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία τῶν ἀπαίσιου δολοφόνου, γιατὶ κατάλαβαν ὅτι «τὸ κοφτερὸ λεπίδιο» ποτὲ πειθαρέων θά τοὺς ἀπασχολούσε.

Ο «Σοσό», υστερὲ ἀπὸ ἔνα μῆνα, πέθανε πάνω στὴ λαιμητόμο. Μᾶτις ὅτι ἔτσι ναὶ ἀπαίσιος ἔγκληματας καὶ τὸν εἰχε συχαθῆ. «Ωστόσο δὲν μετανόησε ποὺ εἶχε θυσίασε τὴ ζωὴ του γιὰ νὰ τὴ γιλτώσῃ ἀπὸ τὰ βασανιστήρια τῶν ἀστυνομικῶν. «Ἐνας ἀλλος, πολὺ ἔγκληματας, δὲν θά τοὺς ἀπασχολούσε.

Ο «Σοσό», υστερὲ ἀπὸ ἔνα μῆνα, πέθανε πάνω στὴ λαιμητόμο. Μᾶτις ὅτι ἔτσι ναὶ ἀπαίσιος ἔγκληματας καὶ τὸν εἰχε συχαθῆ. «Ἐκεῖνοι συγκινητίεινοι τοῦ τὸ ἐπέτρεψιν. Ο Σουλίε φυνόταν ὅτι εἶχε ξεχάσει τὸ τὸν πέριμενε. Ακούσεις γνωστιστὸς τὴ νεκρώσιμη ἀκολουθία, πῆγε ὡς τὸ νεκροταφεῖο κι' ὅταν σκέπασαν τὸ φέρετρο τῆς ἀγαπημένης του μὲ

σοὶ η ἔρευνα τοῦ κ. Πιέρ Φορεστιέ, μὲ τὸν διάσημον πατέρα της, τοῦ Λαζαρίου Μαρί.

«Οἱ ἀνθρώποι τοῦ «σουναφίου», γράφει δὲ Γάλλος ἀστυνομικός, ἔχουν τοὺς περιφημούσις νόμους τους, οἱ δοτοὶ κανονίζουν τὶς συναλλαγές τους, τὶς παρτίδες τους. Μεταξὺ τους φέρονται ωραίας υποστηρίξεις τοῦ δάλουν. Οἱ προδότες τιμωρούνται μὲ τὴν ποινὴ τοῦ θεάτρου. Μὲ τὴν διαστήτριτης τιμωρούνται καὶ τὶς «ἀπίστες» τῶν γυναικῶν τους κι' δλες τὶς ἀλλεὶ πράξεις, που μποροῦν νὰ τυράννουν τὴν ἀρμονίκην τοῦς. Ζοῦν σ' ἔναν ἄλλο κόσμο, δὲν ὅποις ἔχει δικό του μέτρο τιμωρήσεις, καὶ ἀτιμίας. Εἰνι ἔγκλημα παραδείγματος, μὲ τὸν διαβάθτη καὶ νὰ τοῦ πάρτη τὸ πορτοφόλι του, αὐτὸς εἰνει μιὰ καλή δουλειά. Μπροστὶ ἐπίσης νὰ ἔχῃς δέκα γυναίκες, νὰ φροντίζουν νὰ σὲ χηριτζακούν. Μᾶ δὲν σου ἐπιτρέπεται νὰ πάρῃς τὴν τρυφερὴ φίλη ἔνος δλού πάσχη, ἔντα κι' ὅτι ἀλλεὶ εἰνει τρελλάς ἔρωτευμένη μαζύ σου. Εἰσαι ἐλεύθερος νὰ στραγγαλίσῃς μιὰ γρηγά κι' οὐδὲν τοῦ δικαιού σου. Αὐτὸς ἀπέριτης νὰ σὲ χειρισθεῖς ἔνα κατάστημα. «Ἀλλά ὅταν ἔχῃς δυὸς τεγγάρα, τὸ δέναντος στὸ σύντροφο σου. «Ἐκεῖνος που δὲν θέλειση νὰ συμμορφωθῇ μὲ τοὺς νόμους αὐτοὺς τῶν κακοποιῶν, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃς οὐδὲ μιὰ μέρα, δύο καὶ καλές κι' διάντειρα τὸ μαχαίρι. Κάποιος δάνει βρεθῆ νὰ τὸν «καφάνει» στὸ τέλος! Γι' αὐτὸς κι' δλοὶ οἱ ἀπάχηδες, ἀναγκάζονται νὰ σκύψουν τὸ κεφάλι καὶ νὰ ὑποταχθοῦν σ' αὐτοὺς τους νόμους καὶ νὰ κάνουν διέλει δρῆχμος τους, που εἶναι πάντα ὁ πό καλδες κι' δι πό δυνατὸς τῆς «συντεχνίας» τους.

Αὐτὸς τὰ πράγματα εἰναι πασίγνωστα στὴν ἀστυνομία. Μᾶς κένων ώστοσος που κανεὶς δὲν ἔχει προσέξει, ήταν δικό του δέσμοις τῶν ἀγκαλιμάτων. Σάς φαίνεται ίσας περιέργο; «Ἐχετε δικό του δέσμοις τῶν ἀπορήτων, γιατὶ δέν μπορεῖ νὰ χωρέσῃ στὸ μέρος τους κι' διάντειρα τὸ μαχαίρι; Κάποιος δάνει βρεθῆ νὰ τὸν «καφάνει» στὸ τέλος! Γι' αὐτὸς κι' δλοὶ οἱ ἀπάχηδες, ἀναγκάζονται νὰ σκύψουν τὸ κεφάλι καὶ νὰ ὑποταχθοῦν σ' αὐτούς τους νόμους καὶ νὰ κάνουν διέλει δρῆχμος τους, που εἶναι πάντα ὁ πό καλδες κι' δι πό δυνατὸς τῆς «συντεχνίας» τους.

Οι ἀπατεδνεῖς, παραδείγματος χάριν, ἀγαποῦν πλυτωνικὰ μὲ τοὺς ἔξαβλωνέ. Η λωποδύτριας πάλιν ἀπατεῖς τοὺς νόμους τους καὶ τὰ νοσιάζονται γιὰ τοὺς φίλους τους καὶ νὰ τοὺς ντυνοῦν μὲ μεγάλη κομψότητα, ἐνώ ἔκεινες φοροῦν βρώμικα καὶ παλαράρια. Ροῦχα!

«Η γυναίκες τοῦ δημικόδουν ἀπίστης πατέρων την κρυμμένη υπὸ βάθος της καρδιᾶς τους μιὰ διπέραντη τρυφερότητα, δηλαδὴ τοὺς ἀναγκάζεις πολλές φορές νὰ θυσιάζουν κι' αὐτὴ τὴ ζωὴ τους γιὰ τὸ πρόσωπο που ἀσπάζουν. Θά σας ἀναφέρω μερικά τέτοια παραδείγματα γιὰ νὰ πεισθεῖτε. Κι' δλοὶ οἱ κακοποιοὶ έρωτας, δηλαδὴ τοὺς δικάζεις τοὺς δικό τους.

Τὸ 1932 στὴ γυναικίο τοῦ Σαλίν-Μαρτέν ήταν διάσημος γιὰ τὸ ἀποτρόπαια ἔγκληματα του ε-

